

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viridarivm Sanctorvm

Ex Menæis Græcorum lectum, translatu[m] et Annotationib. similibusq[ue]
passim, historijs Latinis, Græcis; editis, ineditis illustratum

Rader, Matthäus

Avgvstae Vindelicoꝝ, 1607

S. Anastasia Patricia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43013

eiusque vulnera absterfit, & in suam ipsius domum deduxit, vbi transacto biennio ad Dominum migravit. Aiunt post ipsius è vita decessum, ædes eius in templū versas, testasq; illas, quibus malos genios incluse- rat, repertas, quarum vnam, cum resignas- sent, quod thesaurum ibi latere ob pondus arbitrarentur, statim fulminis instar eru- pisse dæmonas, vt omnes exanimati conciderent, & quidquid instauratum erat, pro- cumberet, nemoq; omninò post occasum solem auderet ad locum illum aspirare. Sed non diuturna fuit hæc dæmonum tyrannis, quam per sancti viri preces, cum populus se se votis, vigiliis & ieiuniis dedisset, mox depulere.

A N N O T A T I O.

E Numerauimus supra p. 72. & seq. nonnullos qui in matrimonio vel perpetuam, vel ad mul- tos annos coluere virginitatem & castimoniam. Adde illis, præter huc Cononem, Eduardum An- glia regem, DD. Iulianum & Basiliscam: S. Anti- gonum & Euphrasiam: S. * Apenianum & Mela- ** al Pini-
anum.*

S. ANASTASIA PA- 10. Martii
TRICIA.

L

Iusti

Iustiniano imperante, fuit matrona Constantinopoli, quam Anastasiam dixere, singularis Dei cultrix, generosis & opulentis nata parentibus, inter palatinas imperatoris patricia.

Quæ inprimis cœleste numen reuerita, præcepta eius diligenter custodiebat, constanti fœmina animo, & adeo ad clemenciam & mansuetudinem propensa, ut omnes ex eius virtutibus magnam animo caperent voluptatem, ipseque imperator mirè erga illam afficeretur. Sed quia sator scelerum semper consuevit virtuti excellenti inuidere, & obtrectare, nec potest quietem & concordiam animorum ferre, factum est, ut & hæc in inuidiam apud Imperatricem adduceretur; quod cum illa per quendam rescisset, ut quæ Deo Deique sapientia plena, suis ipsa cogitationibus in consilium vocatis seipsam alloquitur. Anastasia, opportuna data occasione & causa, seruans serua animam tuam, Imperatricem inuidiâ, quamuis stolidâ, libera, & tibi ipsi cœleste imperium procura. Hæc cum apud animum suum deliberasset, conducto nauigio, parteque aliqua auri secum accepta, cæteris omnibus relictis, Alexandriam venit, ubi in Quinto (ita locus appellatur) condito cœnobio,

nobis, telam cœlestem cœpit texere, & hoc unum studere, vt Deo se probaret. Et visitur hodie monasterium illud, quod & ab eius nomine, Patriciae cœnobium dicitur. Verum cum aliquanto post tempore, Imperatrix mortem cum vita cœmutasset, regressus Imperator in memoriam patriciae, in omnes oras quaqua versus mittit, qui illam diligentissimè inquirant. quod vbi rursum illa Dei agna sensit, relicto sub noctem monasterio, in Sceranam properauit solitudinem ad Abbatem Danielelem, vitæq; suæ statu beatissimo seni exposito, virilem ab eo induta vestem, dictaque pro Anastasia, Anastasius eunuchus, deducta est in antrū quoddā admodum à Laura remotum, ibiq; inclusæ, leges viuendi Daniel præscripsit, interdixitque ne vnquā è cellula sua pedem efferret, neque quemquam vnquam ad se admitteret; Vnique ex fratribus discipulo locum designauit, qui hebdomadatim illi vas aquæ deferret, atque ante ædiculam eius deponeret, & mox accepta ab ea pia imprecatione recederet. Ergo adamantina & inuicta illa generosaque anima, octo & viginti annos, per neminem adita visæ, à præscripta Danielis normâ ne latum quidem vnguem discessit. Quæ iam mens, quæ

vox, viginti octo annorum studia, in virtutum
 exercitatione posita, vel animo com-
 plectatur, vel oratione exponat, aut in lite-
 ras & scripta mittere possit, quæ illa quoti-
 die Deo per se sola obrulit! illas lacrymas,
 inquã, & gemitus ac planctus, illa perui-
 lia, vota precesq; , illas stationes, & genu-
 culationes, illam abstinentiam & ieiunia! Et
 præ cunctis præter cuncta alia, cacodæmo-
 num congressiones & insultus, corporis re-
 pressas voluptates, obiectas animo volu-
 ptatum formas, & quæ sunt eiusdem è con-
 trario momenti, illam ab omni societate &
 accessu hominum tot annis penitus exclu-
 sam fuisse, matronam senatorii ordinis, in
 palatiis regisq; imperatorum semper ver-
 satam, in tantis virorum fœminarumq; tur-
 bis iactatam! Quæ omnia ultra modum ani-
 mum mentemque nostram percellunt. Er-
 go in hac palæstra tanta cum laude exerci-
 tata, Spiritus sancti tabernaculum effecta
 est. Cum verò diuinitus sibi extremum vi-
 tæ diem instare didicisset, scripsit in testula
 ad Danielelem Abbatem epistolium in hæc
 verba. Venerande pater, adduc tecum quã-
 primum alumnum illum tuum, qui mihi
 ferre aquam consuevit, sumeque instrumẽ-
 ta sepulturæ, & veni vt cures funus Anasta-
 siæ

si en-

si eunuchi. Scripto hoc epistolio, & proforibus cellæ suspenso, Daniel per nocturnam speciem edoctus, discipulum alloquitur: Propera, inquit, ad spelæum in quo frater noster Anastasius eunuchus degit, & animaduertes ad speluncæ ostium pendere testulam literis exaratam, quam ad me reuersus, quā potes celerrimè deferas. Abiit frater, retulitque. quod cum pater legisset, illacymans cum discipulo, rebus ad fodendum tumulum comparatis, ad locum est profectus, apertaque cauerna offenderunt eunuchum febrientem; Hic pater in pectus illius procumbens plorauit, & felix es, inquit, frater Anastasi, quod de hac hora semper sollicitus, terrarū regna cōtemseris. Nobis ergo tuis votis Dominum propitia. Tum illa: Ego potius, inquit, pater in hoc articulo vitæ, multis precibus indigeo. Et senex: Si ego ante te diem meum obiissem, rogassem pro te cœleste numen. Tum residens in tegete Anastasia, senis caput osculata, benè precata est ei. Et pater alumnum suum ad pedes illius collocauit, &: Benedic, inquit, huic discipulo meo, filio tuo. Et illa: Deus, inquit, patrum meorum, qui in hac hora migrationis meæ ex hoc corpore, mihi astitit, qui nouit statum vitæ meæ

in hoc antro, propter nomen suum, & hūc morbum, & ærumnas meas faciat, vt quiescat spiritus patrum super eum, quemadmodum requieuit spiritus Eliæ super Eliseum. Et versus ad patrem eunuchus, per Dominum, inquit, rogo te pater, nolite mihi post mortem detrahere vestes, quibus tegor, nullique aperias conditionem sexus & status vitæ meæ: Perceptisque sacris (Eucharistiæ) mysteriis, signa me, inquit, signo Christi, & preces ad Deum pro me fundite: respectansque versus orientem perinde vultus illius in specu radiavit, atque si illi lampas aliqua præferretur. Signavit deinde se sancta cruce & dixit: in manus tuas Domine commendo spiritum meum. vnaque cum dicto animam exhalavit. Et tumulo ante cellam effosso, pater exuta quæ ferebat veste, age, inquit ad discipulum, indue fili, fratrem defunctum à superiori parte, illa quam gestauerat veste. Quod discipulus cum faceret, apparuerunt quidem papillæ Anastasiæ, velut arentia folia, nec tamen quicquam patri renunciavit, sed humato iam corpore, cum reuerteretur: Nostin, inquit discipulus, pater, illum eunuchum fæminam fuisse? Et senex: noui, inquit, fili, sed ne res vndique propalaretur
de ea,

de ea, ob eam causam virilem illi cultum indui, & Anastasium eunuchum appellaui vt extra omnem esset suspicionem. diligentissimè enim ab Imperatore per omnes oras & regiones, maximè verò in his partibus inuestigabatur. Sed ecce per diuinam gratiam apud nos securè latuit. Deinde totum vitæ cursum, & quæ, quantaque fuisset, gessissetque matrona, singulatim enarrauit.

ANNOTATIONES.

Illustrissima fuit hæc matrona Pompei consobriini Imperatoris Iustiniani, vxor, Iulianæ illius prædiuitis cognata, de qua Cyrillus historicus æuo Iustiniani. Metaphrastes 5. Decemb. in vita S. Sabæ. C. Baronius Annal 7. A. C. 527.

S. SOPHRONIUS
HIEROSOLYMORVM
ARCHIEPISCOPVS.

II. Martii.
A. C.
DCXXXIV.

Hic, maximū Ecclesiæ fidus, ex Phænicia thurifera, vrbe Damasco, originē traxit, plorum & frugalium soboles parentum. Patri nomen erat Plinthus, matri Myro. Sophronius per ingenii vim aliàs præstantem, studio tamen & cura auctam,

L 4

mox